

det sidste Stykke af Lovforslagets § 6 med. Der var nemlig inden for Udvalget en meget stærk Stemning oppe for at stryge denne Bestemmelse, som gaar ud paa, at man paa Landet skal kunne faa meddelt Tilladelse af Amtmanden til at beværte med Mælk, Kaffe, The, Chokolade, Brød, Stattefrit Ol, kulsyreholdige Bænde og saadan noget — det er det, som praktisk fremtræder som Vand paa Maskine. Maa jeg nu tillade mig at fremhæve, at der inden for Udvalget var en stærk Stemning for at stryge denne Bestemmelse, en saa stærk Stemning, at der var Flertal for det, og at den paa et vist Tidspunkt var strøget, og da vilde det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds tage Særstandpunkt angaaende denne enkelte Indstilling. Saa kom imidlertid den højtærede Minister og fremhævede ligejom det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds det urimelige i at stryge denne Bestemmelse, og ved den højtærede Ministers Hjælp lykkedes det det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds at faa den ind i Flertallets Affattelse. Jeg fremhæver dette for at vise, hvad det egentlig er, der tilstræbes. Det var navnlig de to ærede Medlemmer, jeg ikke ser nu, det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) og det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. S. Jensen) . . .

Formanden (Sofus Høgsbro):

Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at hvad der saaledes foregaar i Udvalget, hører ikke hjemme her i Salen.

Bahle: Det er vist for øvrigt fremhævet i Betænkningen og for saa vidt allerede kommet offentlig frem.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Saa, hvad der er fremhævet i Betænkningen, det har det ærede Medlem Lov til at omtale, men ikke andet.

Bahle: Saa tillader jeg mig i Haab om, at min Udtalelse er rigtig, at fortsætte paa dette Punkt. Jeg siger, at det, man tilstræbte, var ligesom det at forbyde at sælge Chokolade, The, osv. med den Motivering, at Folk ikke skulde have et Sted, hvor de kunne gaa hen og bruge deres Penge, det er det, som fra en vis Side ligger bag ved alt det andet. Man vil gøre sig til Formyndere for Befolkningen, det er en Goldbammegerning, Lovgivningsmagten her skulde tage op, hvad jeg synes er ganske urimeligt. Saa skal jeg gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Aalborg

Amts 4de Valgkreds (A. Thomsen), som sagde til mig, at det dog var urimeligt at antage, at Kommunalbestyrelsen her i Kjøbenhavn skulde fatte en saadan Beslutning om, hvilket Antal Beværtere der maatte være her i Kjøbenhavn, at man derved gjorde det dyrere for Folk at leve her i Kjøbenhavn. Det er et Argument, der er omtrent af samme Art som det, det ærede Medlem, der nu er fra Aarende, det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. S. Jensen) fremhævede over for mig i sidste Møde, nemlig at Borgerrepræsentationen nok vilde vide at tage de rette Forholdsregler, saa at der i en By som Kjøbenhavn var tilstrækkelig mange Beværtninger. Over for dette vil jeg sige, at saa maa de Herrer jo slet ikke være klare over, hvad de selv ere med til at foreslaa, thi de ere jo med til at foreslaa den Forandring i de nu bestaaende Forhold, at naar Kommunalbestyrelsen, som den nu maa, har besluttet, at der ikke maa være mere end et vist Antal Beværtere her i Kjøbenhavn, saa skal, naar denne Lov er vedtagen i den Stikelse, Udvalgets Flertal foreslaar, Indenrigsministeren have den Myndighed, han ikke har nu, at han kan sige: De have besluttet, at der maa være f. Eks. 800 Beværtere, men jeg siger, der maa kun være 400 eller 200. Det er denne Myndighed, man efter Flertallets Forslag giver Ministeren, og det er denne Indskrænkning i det kommunale Selvføre, som jeg synes er ubelig, og som det Mindretal, jeg tilhører, bekæmper.

Jeg har endnu kun en kort Bemærkning at gøre over for Udvalgsflertallets ærede Ordfører, som saa stærkt protesterede mod, hvad jeg havde sagt, at for den fattigste Del af vor Befolkning er en Snaps til Maden en Livsformøndenhed, idet han paastod, at Bidskaben skulde have løst det Spørgsmaal, hvor vidt der var nogen Næringsværdi i Brændevinen, og have besvaret dette Spørgsmaal med Nej. Ja, men Sagen er ikke dermed afgjort, thi Brændevinen har en anden Egenskab end den at afgive en egentlig Næring til Legemet; den har den Egenskab at være Appetitvækker. Det er den bedste og billigste Appetitvækker, nogen Mand kan faa i dette Land. Det er Sagen. Saa længe en fattig Arbejder ikke kan faa andet end tør Mad Dagen igennem, naar han arbejder ude i Kulden hele Dagen, saa længe trænger han til at faa en Snaps, for at han kan faa sin Mad til at glide; han trænger til denne Appetitvækker, denne Appetitvækker er en Livsformøndenhed for ham, og det er for ikke at begaa en Uretfærdighed mod de fattigste her i Landet, at jeg er en